

NIET DEN MENSCHEN

Wij doen veel ter wille van de menschen.

Maar als wij dat doen, gaat het ons niet om die menschen, maar om ons zelf. Die *menschen* moeten zien dat wij rijk zijn, of vroom, of verstandig, of dapper. Al naar het uitkomt. En dan moeten die menschen ons prijzen en tegen ons opzien en ons bewonderen. En wij moeten de glorie er van hebben.

Ja, wij doen wel zeer veel voor de menschen.

Wij kleeden ons, om van de menschen gezien te worden. Wij geven, omdat wij 't niet best laten durven, want wat zullen de menschen er dan wel van zeggen. Wij gaan naar de kerk, want als wij 't *niet* doen zullen we zoo in opspraak komen.

En wij moeten ons *groot* houden. *Wij* mogen niet voor anderen onderdoen. Wij moeten, als 't kan, voorop, en wij hebben tot spreekwoord: Liever benijd dan beklaagd.

Wij, arme menschen.

Want wij weten wel beter. In de eenzaamheid van onze kamer, in onze doorwaakte nachten, in onze ernstige oogenblikken, weten we wel beter.

Dan zijn we niet zoo groot en zoo vroom en zoo goed.

En als wij ons dan plaatsen voor een alwetend God, die ons kent, zooals wij onszelf niet eens kennen, dan worden wij arm, dan zijn we niets meer, en dan, klein, buigen wij ons in 't stof.

Maar als 't voor de menschen gaat...

Zie, onwaarheid is het gevolg. We nemen een schijn aan, we leeren huichelen, we pronken in onzen geestelijken hoogmoed met onze deugden.

Nu is de apostel met zijn vermaningen tot de gemeente van Colosse gekomen.

„Nu doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid.

Verdragende elkander en vergevende de een den ander.

En tot de vrouwen zoowel als tot de mannen, tot de dienstbaren zoowel als tot de kinderen heeft de apostel iets te zeggen.

En dan, eindelijk, heet het: En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den menschen.

Zie, dat is heel iets anders. Niet, alsof gij voor uw naasten niets zoudt mogen doen. Gij moogt hen liefhebben om des Heeren wil en die liefde moogt gij in uw daden openbaren. Maar dit moet nu niet zijn, om van de menschen gezien en geprezen te worden. Gij moet het doen voor den Heere, omdat Hij het zoo wil, en uit liefde tot Hem.

Trouwens, zoo alleen *kunt* gij het ook doen.

Want als gij 't doet, om van de menschen ge-

En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den menschen.
Col. 3 : 23.

prezen te worden, dan doet gij het zoolang, tot het u beter uitkomt, het nu eens anders te doen. Want dan doet gij het feitelijk voor uzelf en als uw eigen dierbare belangen een ander gedrag vorderen, welnu, dan is het met uw liefdoen ineens uit. Dan kiest ge uzelf boven uw naasten. Dan zijt ge vader en moeder ongehoorzaam. Dan staat de knecht op tegen zijn heer. Dan verzet de vrouw zich tegen den man.

In welke verhoudingen God u ook plaatste, gij kunt alleen Zijn wil doen, uit liefde tot Hem en omdat Hij u daartoe het bevel gaf.

En dan komt de strijd. Dan gaat zich het zelfzuchtig ik verzetten. Dan komt er zelfverloochening bij te pas. En menigmaal is het wel heel moeilijk, te doen, wat God ons te doen gaf ten opzichte van onze naasten.

En toch kunnen we dan ons zelf wegrekenen en tegen onze zelfzucht ingaan, omdat het voor ons geldt: Om 's Heeren wil.

* * *

Als dat maar beter begrepen werd, wat zou de wereld er anders en beter uitzien.

Nu is er zooveel schijn zonder wezen. Nu houden wij ons vaak, alsof we o zulke lieve, beste, brave menschen waren, maar er gaat geen kracht van ons uit, we bereiken niets, we leven maar zoo wat voort.

Dat is de ellende van het schijn-Christendom, dat geen innerlijke kracht heeft. Dat is de ziekte, waaraan zoo menigeen, die toch nog wel Christen wil zijn, te gronde gaat. Dat is de oorzaak van de maar al te zeer verdiende kritiek der wereld.

Als we het maar begrepen.

Het moet gaan om 's Heeren wil, uit liefde tot Hem en tot Zijn eer.

De Heere wil, dat we waar zijn. En als wij nu ons hart verre van Hem houden, als het eigen ik ons boven alles gaat, dan moeten wij niet doen, alsof wij al ons vermaak zoeken in den dienst des Heeren.

Dan moet onze onoprechtheid, ons bedrog ons brengen tot inkeer, tot ootmoed. Dan moeten wij onszelf daarom gaan haten. En dan moet er in ons hart het gebed geboren worden: Heere, och, leer mij, alles te doen voor U en tot Uw eer.

O, als 't ons om Hem gaat en om Zijn eer, dan kunnen we zooveel. Dan worden we Christenen, die in Zijn dienst iets bereiken zullen. Dan worden wij vrijmoedig in ons spreken, beslist in ons handelen. Dan leeren wij het groote gebod der liefde en trachten wij Hem na te volgen, die ons een exempel heeft nagelaten.
K.